

## Naștere de cuvinte

Bragagiu

---

Din hățșuri tănuite,  
Din uitări adânc lăsate,  
Ies cuvinte negândite,  
Slovele necuvântate.

Străbat pulberea de vise  
Peste-al dorurilor geamăt,  
Negrăite și nezise,  
Nerostite până-n capăt.

Strâng argintul de pe cetini,  
Aurul din iasomie,  
Neiubite de prieteni,  
Neurâte-n vrăjmășie.

Potrivesc scântei de stâncă  
Strălucirilor din valuri,  
Nerăstălmăcite încă  
Nici în văi și nici pe dealuri.

Șlefuite-n duh cu focul  
De la stelele căzânde,  
Negăsindu-și totuși locul  
Viața pentru a-și aprinde.

Doar când rugul se ridică  
Din chindie pentru noapte,  
Ele mugurii despică,  
Răsărind sfios în șoapte.

Și ce suflet cum le spune,  
Inimă cum le vestește:  
Un cuvânt îndată-apune,  
Altul basme plăsmuiește.  
Victor Bragagiu